

Kor. II. l. 6. 1.: Als Mitarbeiter ermahnen wir (euch) also, dass —. (D. J.: „opominamo“; K.: „opominamo“; bolg.: „molime“; serb.: „opominjemo“ (na tem mestu pa po Vuku: „molimo“); česk.: „napomínáme“; poljsk.: „napominamy“; rusk.: „uběždajem“; starosl. sv. p. Ostrož.: „molim“; Th.: παρακαλῶμεν.)

Kor. I. l. 11. 2.: Ich lobe euch, dass ihr .. an mich denket. (D. J.: „hvalim“; K.: „hvalim“; bolg.: „pohvalávam“; serb.: „hvalim“; česk.: „chvalím“; poljsk.: „chwale“; rusk.: „hvalju“; starosl. sv. p. Ostrož.: „hvalju“; Th.: εὐαριῶ.)

Lahko bi naštel takih izgledov še sto in sto; pa menim, da bodo ti-le prepričali vsakega, kako nasprotuje staroslovenščini raba naša, ne pa drugih Slovanov. Vsak vidi, da je v teh vseh izgledih pravi sedanjí čas; povsod govori staroslovenščina z glag. nedoveršivnimi, tako tudi od kraja do konca hčerka njena Slovenka ogerska; ko bi le enkrat se ni zmotila, kakor nobena druga Slovanka ne; dobro pametijo vse, kake glagole je rabila stara terda Slovenka nekda za pravi sed. čas. Sama Slovenka krajnska (pa tudi štajerska, koroška in še ktera druga) je to precej pozabila, — pa ne popolnoma. Tega Bog varuj! (Dalje sledí.)

Slavensko slovstvo.

△ Spet je prišlo (pri Braumüller-ju na Dunaju) dvoje delo slavnega rojaka našega drja. Miklosiča na dan:

Formenlehre der alt-slovenischen Sprache, 2. natis, močno pomnožen, kar se tiče stvari, pa tudi s tem, da našteva povsod izvornike s stranmi in verstami vred, kar ga proti prvemu iztisu posebno priporoča. Cena 2 fl.

Berilo staroslovensko (chrestomathia palaeoslovenica), iz različnih starih spisov. Cena 1 fl.

Ker je v njem več znanih zgodeb iz sv. pisma (od egipt. Jožefa, Jakopa itd.), zato bo umel te spise lahko vsak brez besednjaka in se naučil samotež brez težave po staroslovenški. Kdor hoče pisati dobro po naše, tisti mora znati tudi vsaj poglobitve lastnosti častitljivega jezika prededov naših. Naj bi si toraj omislil vsak pisavec slovenski le-te oboje izverstne bukve slovečega jezikoznanca, ki je spet pomnožil z njimi velike zasluge svoje v pismenosti staroslovenski.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Ljubljane. Predmeti poslednje seje mestnega odbora so med drugimi bili sledeči: prevdarek mestnih dohodkov in stroškov za leto 1855 je bil pretresan; dohodki so vsem skupej prerajani na 64.959 fl., stroški pa na 65.571 fl., tedaj bo primanjalo konec leta le 612 fl., ako se prevdarek (preliminar) v nobeni stvari preskočil ne bo in se bo varčno gospodarilo; po tem takem tudi prihodnje leto ne bo Ljubljancem noben mesten davek doletel, kakor zadeva mestjane večidel v družih mestih; — že dolgo zaželjena in potrebna ulica za peš-hoje od novega terga v spodnje gradišče med hišo kneza Auersperga in hišo c. k. policijskega vodstva se bo napravila; mesto ima na tem kraju majhen vertec, ki se bo za to napravo porabil, in ker je tudi knez Auersperg za svoj del dovolil napravo ulice, je mestni odbor oblast dal magistratu: naj dožene to napravo, ktere stroški ne bojo čez 1000 fl. znesli; — gosp. L. Jeranova prošnja: naj bi se njegov zamurček, ki se bo izrejal na stroške Marijnega društva, vzel v občinsko zvezo ljubljanskega mesta, je bila uslišana; zamurček bo prejel (gotovo prvi na Krajnskem) domovinski list iz Ljubljane.

Novičar iz mnogih krajev.

Ker se ima v našem cesarstvu še več železnic napraviti, da bo skor vsako imenitniše mesto v zavezo železnih cest stopilo, je c. k. ministerstvo kupčijstva predložilo presv. cesarju tiste poti, kjer naj bi se — zraven že določenih — še napravile nove železnice, in ta predlog je bil 6. dan t. m. poterjen. Med mnogimi družimi skor v vseh kronovinah stojé v tem poterjenem nasvetu tudi sledeče: Pri Marburgu bote od dunajsko-teržaške železnice dve stranske šle: ena ob Dravi do Celovca in Belaka, ki se bo skoz Pontabel na Beneško obrnila in pri Vidmu se s teržaško zedinila; druga bo tudi ob Dravi čez Varaždin do Legrada šla; — pri sv. Petru unikraj Postojne na Krajnskem bo od ljubljansko-teržaške železnice ena v stran peljala in tako Reko zedinila s teržaško železnico; — novomeško-šopronska železnica bo čez Güns, Subotico (Steinamanger) do Nagy-Kaniže, in odtod do Legrada in Zagreba se podaljšala in v Karlovcu se končala. Čas za izdeljavo vseh teh še potrebnih železnic je bil nek po prvi osnovi na 20 let določen, in stroški so iz državne kase na 400 milijonov fl. prerajani. Po novi postavi zastran izdelovanja železnic se bojo pa gotovo spekulantí oglasili, naj se jim naprava te in une železnice prepusti, in tako znajo vse veliko prej dodelane biti. — Te dni so prišli poslanci ogerske judovske občine iz Požuna (Pressburg) z dvema dobro spitanima gosama na Dunaj, ki ju bojo po stari šegi ogerskih judov darovali cesarju kot ogerskemu kralju danes na sv. Martina dun. — Čeravno je poslednje dni v nekterih predmestjih Dunajskih več ljudi za kolero umerlo, je v vsem vendar gotovo, da bolezen že odjenjuje. — Na Marskem je do 31. p. m. za govejo kugo poginilo 62 goved, 87 bolnih so pa pobili. — Letos jo bojo Ogrí dobro z vinom opravili: iz Štajerskega, Slavonije, Tersta in celó iz Pruskega se naročujejo na ogersko vino. — Včeraj je imel parski minister v. Pfordten Dunaj zapustiti; pravijo, da se je zlo udal mislim austrijske vlade zastran rusovsko-turške vojske. — V Parizu so se zlo zavzeli, da nadškof pariški ni bil povabljen v rimski zbor. — Razpertje med francosko in ameriansko vlado, ki se je vnelo zastran amerianskega poslanca Soulé-ta, od ktereja je francoska vlada sumila, da podpihuje prekucije, je spet poravnana. — Minister Palmerston je te dni prišel v Pariz, kakor pravijo, pospešit zvezo za brambo in upor francosko-angleške vlade z austrijsko. — Do 2. t. m. še ni bil Sevastopolj vzet. Menšikovovo pismo od 1. t. m. pravi, da terdnjava še ni veliko poškodovana in da se vse nasproti popravlja; — druge pisma pa terdijo, da je mestno zidovje že zlo terpelo in da mnoge ulice so že podertije. Čigavo je pravo? „Teržaški čas.“ piše, da prebivavci Sevastopolja so že z veliko silo terjali od posadke, naj se podá, pa ni hotla; na to je vstal punt v mestu, med katerim je več Poljcev pobegnilo iz terdnjave k Francozom in Angležem; 500 naj silniših nepokojnejšev v mestu pa je dal Menšikov ustreljiti. Terpljenje na obéh stranéh je strašno; tudi armadi zaveznikov pomanjkuje voda; pod nemilim nebom dež in mraz jo hudo terpinči že iz začetka tega mesca. — Rusi niso imeli resnične misli v Dobruči naprej iti, ker so se zdaj spet vernili in most čez Donavo pri Isakči odpravili. — Od Omer-pašatove armade je šlo 20.000 mož v Krim zaveznikom na pomoč. Tudi Menšikovu je spet došlo veliko nove armade.

Pogovori vredništva. Večkrat se nam nabere toliko večjih rokopisov od naših prijateljev, da jih ne moremo tako hitro v natis dati, kakor oni želé in tudi mi. Prosimo jih tedaj: naj imajo prijazno potrpjenje.